

[Christmas Møller.]

dagen, Oppositionen sige til Regeringen og sige til Offentligheden: Vi maa nu afvente Regeringens Forslag. Jeg nærer ingen Tvivl om, at Stillingen vil blive den, at indtil videre vil Regeringen søge at gaa smaat frem med sine Forslag — det viser ogsaa det Citat, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch benyttede, fra Arbejdsmandenes Blad „Arbejderen“.

Netop derfor mener jeg, den er saa meget mere farlig.

Steen: Det ærede Medlem Hr. Brorsen var, ved at høre den Tale, jeg har holdt under Finanslovdebatten, og maaske senere ved at gennemlæse den, kommet til det Resultat, at den indeholdt adskillige forstandige og rigtige Betragtninger, som det ærede Medlem kun fandt Anledning til at understrege. Det gjaldt med Hensyn til de handelspolitiske Forhold, det gjaldt med Hensyn til Jordfordelingsproblemet. Men det var unægteligt et noget ejendommeligt Udgangspunkt for det Billede, som det ærede Medlem dernæst fandt det som sin Opgave at tegne af mig. Det ærede Medlem tegnede mig som værende en Mand, der var hoverende, brovtende, indeklemmt og mørkeræd, og der var vist et Par Ting til. Nu vil jeg gerne sige, at det er jo meget svært for en selv at bedømme saadan noget, og jeg skal heller ikke paa nogen Maade søge at lave om paa Billedet; derimod kunde jeg særdeles vel, hvis det havde nogen som helst Interesse, gøre Gengæld ved at skænke det ærede Medlem Ridset af, hvordan et Billede af ham, set ud fra min Bedømmelse, vilde se ud; men da jeg tror, at alt dette ikke har nogen som helst offentlig Interesse, skal jeg afstaa derfra, og det kunde det ærede Medlem for sit Vedkommende ogsaa udmærket godt have gjort.

Derimod rettede det ærede Medlem en Henstilling til mig, som jeg naturligvis, efter den Maade, jeg fik den paa, er villig til at efterkomme, idet det ærede Medlem sagde til mig, at naar jeg nu kom ud i Landet og talte, saa maatte jeg endelig ikke gøre for meget ud af det, det ærede Medlem sagde i sin første Tale om Landstormen, for det betød ikke noget videre, det var bare saadan en Udtalelse, den fyldte kun nogle faa Linier, og for øvrigt var det en rent personlig Bemærkning. Det er navnlig det sidste, der gør, at jeg ikke skal opholde mig yderligere ved det, men jeg kan da virkelig ikke i Forvejen vide, naar det ærede Medlem staar frem

her og taler som Ordfører for sit Parti og ved Indledningen til en bestemt Ting siger, at netop dette her kommer fra Hjertet, at det saa er noget, Partiet ikke staar inde for, at det er noget rent personligt. Men efter at jeg har faaet denne Oplysning, skal jeg love det ærede Medlem ikke at beskæftige mig nævneværdigt med det i Fremtiden, for saa har det jo ikke den Interesse, jeg i første Omgang maatte gaa ud fra at det havde.

Dernæst vil jeg gerne takke den højtærede Landbrugsminister for de Oplysninger, han paa min Foranledning fremsatte om, hvordan det gaar med Saneringsloven og med Udnyttelsen af Mulighederne for ved Hjælp af dens Bestemmelser at faa Jord frem til Udstykning, Oplysninger, der gik ud paa, at i Forbindelse med de Laanebegæringer, der behandles, var der Tale om Mulighed for Afstaaelse af omkring 600 ha Jord, men at man kun i et enkelt Tilfælde var naaet frem til Enighed om Afstaaelse. Jeg maa sige, at hvad enten jeg ser paa det, der forhandles om i Forbindelse med de Laanesummer, hvorom det drejer sig, eller paa det, der er gennemført, synes jeg unægtelig, det er noget lidt, man paa dette Omraade kan skønne vil blive Resultatet, og jeg er derfor den højtærede Minister taknemmelig for Oplysningen om, at han har henledt Bevillingsudvalgets Formands Opmærksomhed paa — og jeg gaar ud fra, at der saa gaar videre Besked derom —, at man i alle de forskellige Forgørelser af denne Lovs Administration i fuldt Omfang bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, at der her er Muligheder, som det ogsaa er Meningens skal udnyttes.

I Forbindelse med Udstykningen i det hele taget har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller under denne Finanslovdebat fremsat en Udtalelse, som jeg indtil videre synes er en af de mest bemærkelsesværdige, idet han har erklæret, at nu maa vi fremefter regne med, at det konservative Parti vil modsætte sig en fortsat Udstykning. Jeg ser helt bort fra det sunde og det usunde, som var Ordspillet paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem som saa ofte før mente, at nu var det nødvendigt for ham omgaaende at gribe ind i Forhandlingerne. Og Begrundelsen for dette besynderlige Standpunkt, det var jo den, som er alle bekendt, at vi for Tiden har store Vanskeligheder med Afsætningen af vor Landbrugsproduktion, og at derfor Landbrug saa smaa, at deres Eksistens, baseret paa Import af Korn og Foderstoffer med